

Katka. Mačiatko premýšľalo o slove *Sára*. Teraz ho slýchavalo často. Prečo asi? Čo len to slovo *Sára* znamená? Ešte chvíľu sa hralo so škrabadlom, až kým sa neunavilo. Potom si ľahlo na vankúšik a zaspalo. Prebudilo ho prázdne bruško. Šlo k mištičke, kde naňho čakala porcia mäsa. Bolo náramne dobré.

„Pôjdeme von, *Sára*. Je tam krásne.“ Katka pohladkala mačiatko po srsti. Otvorila dvere na záhradu.

Trochu bojzhlivo no i zvedavo vystrčilo z dverí hlavičku. Tráva, kvety, to všetko dobre poznalo. Mama ho predsa takisto vodievala vonku, aby sa mohlo hrať. S pomyslením na bračekov a mamičku utekalo von. Určite tu budú. Ale nikde nikto.

Smutne si ľahlo do trávy. „Mamička, kde si? Mamička!“

„Prečo plačeš?“ začulo neďaleko od seba. Pozrelo sa, kto ho oslovil. Na strome sedel drozd a zvedavo kýval hlavou sem a tam. Mačiatko zabudlo na smútok. Nemohlo sa na čierneho vtáka vynadávať. Najviac ho zaujalo, ako neustále pobieha. Rozbehlo sa za ním.

